Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 9 - 1 MAART 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank



Heb je griep, m'n beste ventje?
Kijk eens, Bobo die verwent je
Met een glaasje vruchtesap.
Dag, m'n ventje, beterschap!

Bobo heeft vier koekjes
verloren.
Kun je ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS



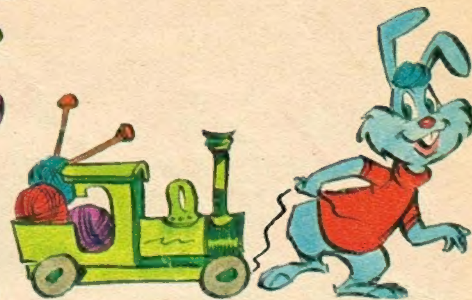
Bobo



Krabbel



Mama Papa



Tsjoek-Tsjoek

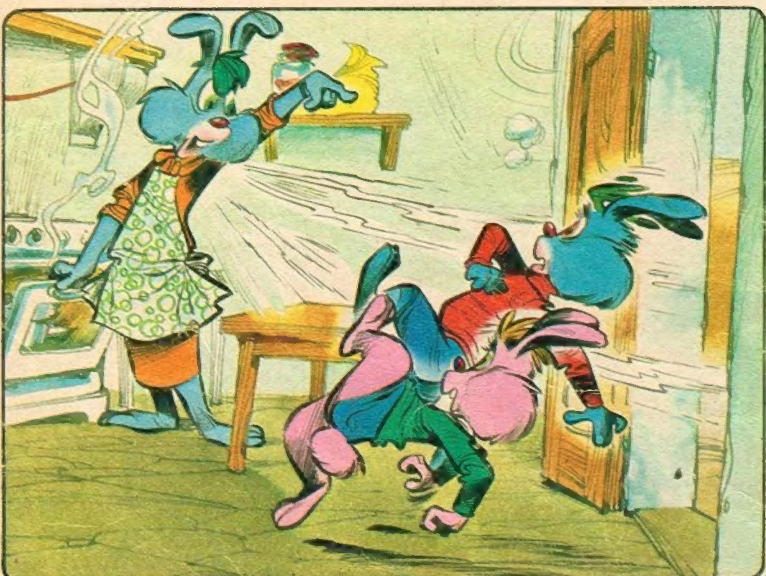
Bobo Konijn en zijn



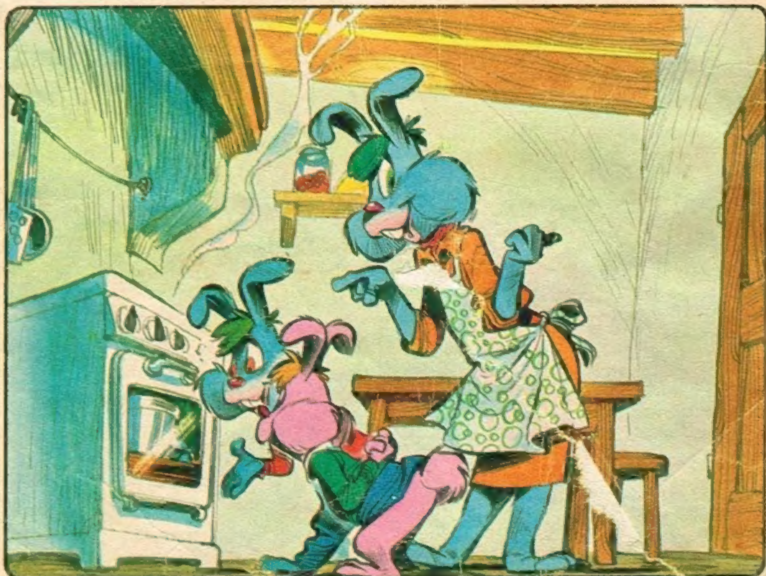
1. Bobo Konijn heeft een tante, die altijd last van koude voeten heeft. Daarom roept ze de hele dag: „Deur dicht!" Ze heet dan ook tante Deur-Dicht. Maar vandaag heeft tante geen koude voeten. Ze staat vlak bij het fornuis. Ze bakt een lekkere cake met krenten en sukade erin!



2. Bobo speelt buiten met zijn nichtje Lees-Voor. „Ik ruik wat!" zegt Bobo. „Jouw mama bakt iets lekkers! Zullen we eens gaan kijken?" „Mmm," doet Lees-Voor. „Misschien krijgen we wel wat!" Haastig gaan ze naar binnen. Hun neusjes snuffelen. Wat hebben ze een trek! Bobo vooral.



3. Tante Deur-Dicht zet juist een cake in de oven, als de keukendeur wagenwijd wordt opengegooid. Vrolijk springen de twee konijntjes binnen. „Wil je de deur weleens dichtdoen!" schreeuwt tante Deur-Dicht. Bobo en Lees-Voor tuimelen van schrik haast achterover. Zo gaat ze tekeer!



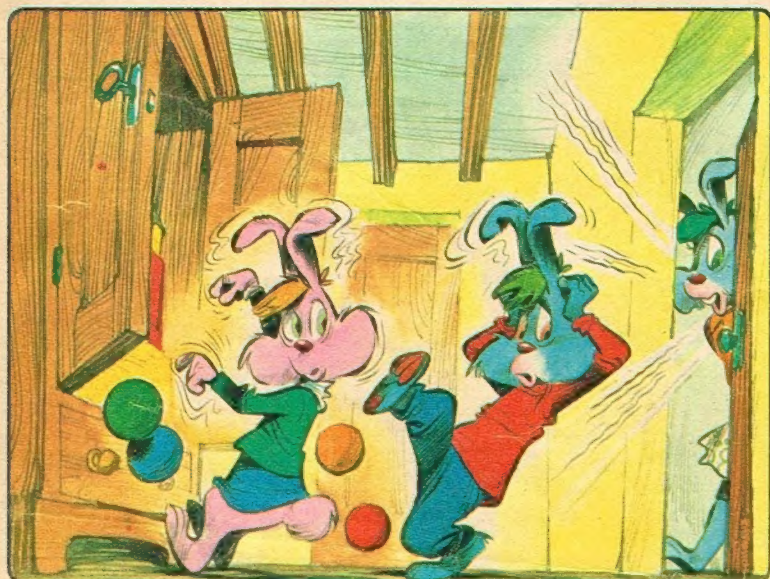
4. „U moet dikke sokken aantrekken, dan krijgt u geen koude voeten," zegt Bobo, als hij de deur heeft dichtgemaakt. „Nee," zegt tante. „Vandaag gaat het niet om mijn voeten. Het gaat om de cake. Als daar tocht bij komt, mislukt hij!" Door het venster in de oven kan Bobo de cake bekijken.



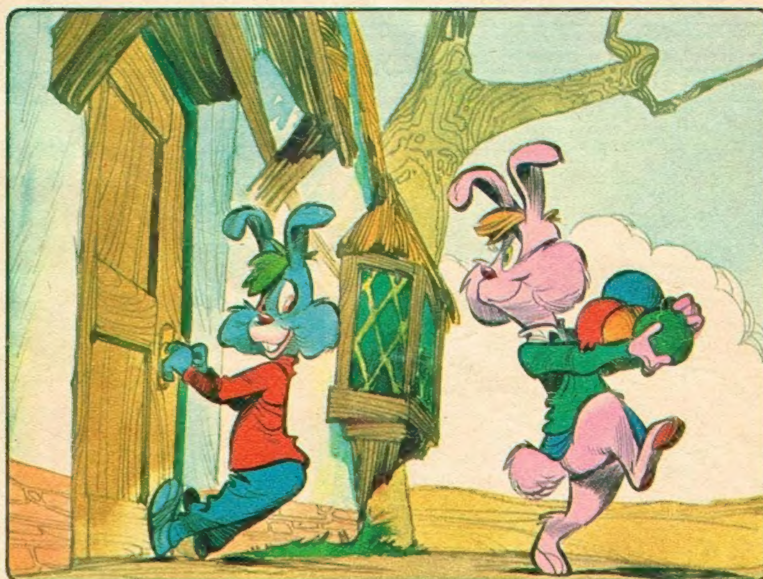
Oma Lees-Voor Baby



vrolijke familie



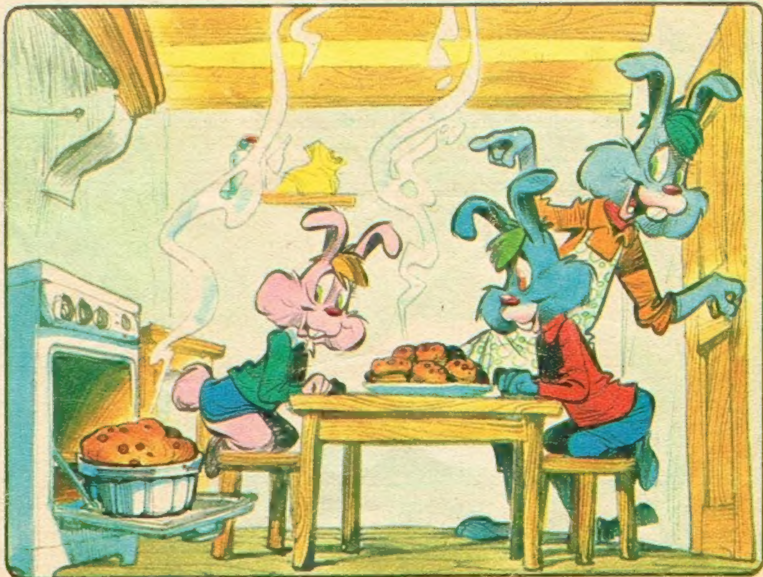
5. De cake ziet er heerlijk uit. Maar hij is nog niet klaar. „Laten we maar gaan ballen!" roept Lees-Voor. Ze huppelt de keuken uit om de ballen uit de kast te halen. Maar nu laten ze alweér de deur openstaan. „Alle klavertjes!" roept tante. „Leren jullie apekoppen het nu nooit?"



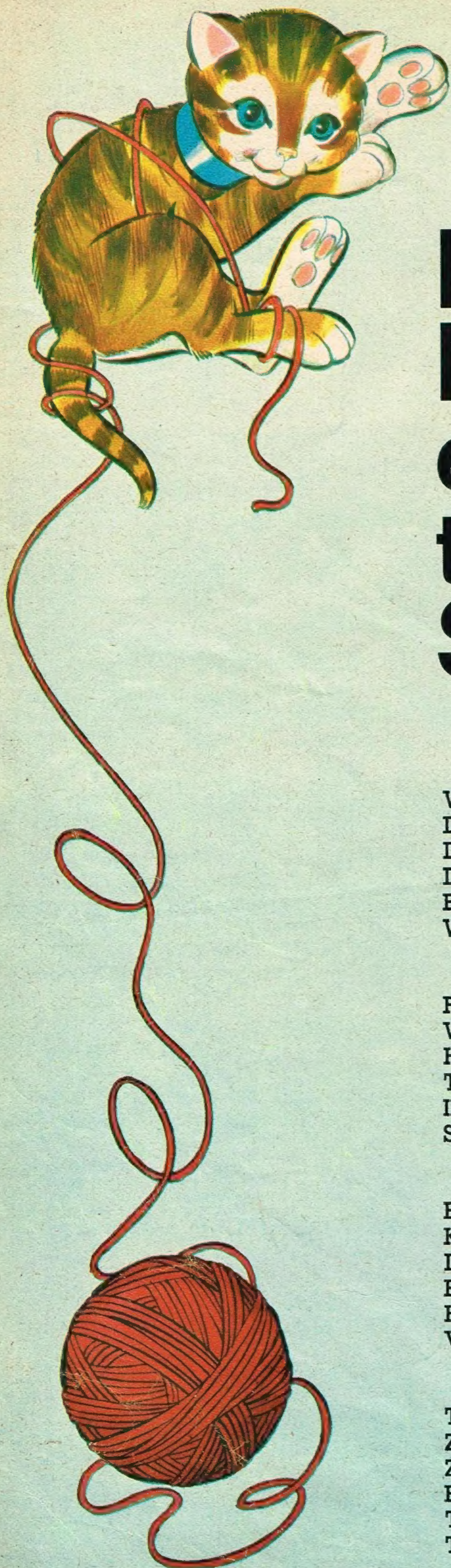
6. Bobo en Lees-Voor gaan vlug naar de tuin. Nu maakt Bobo de buitendeur netjes dicht. Het is wel moeilijk om daar altijd aan te denken. Hij vindt het reuze lastig dat de cake en tantes voeten niet tegen de kou kunnen. Bobo en Lees-Voor hebben gelukkig geen last van koude voeten.



7. Tante kijkt door het raam en ziet dat de twee konijntjes reuze lief aan het spelen zijn. Ze heeft er spijt van dat ze zo gemopperd heeft. Toen ze nog klein was, liet ze de deur ook weleens openstaan. „Komen jullie?" roept ze na een poosje. Ai, denkt Bobo, wat zal het nu weer zijn?



8. Maar die beste tante Deur-Dicht heeft de cake uit de oven gehaald. Ze gaat Bobo en Lees-Voor trakteren. „De kleine cakejes zijn voor jullie," zegt ze vriendelijk. Maar eerst maakt tante de deur dicht. Want nu stond me die keukendeur toch alweér op een kier! Hè, wat dom!





Poes Noor en tante Sjaan

Wat zeg je wel van poesje Noor?
Die ging er met de wol vandoor.
De wol zat op een bolletje,
De poes liep op een holletje,
En toen de poes was uitgehold
Was heel het kluwentje afgerold.

Foei, poesje Noor! riep tante Sjaan,
Wat heb je met mijn wol gedaan?
Het is een heel verwarde boel
Tot onder oma's leuningstoel.
Ik weet me met die lange draad,
Stout poesje Noor, totaal geen raad.

En op haar knieën op de grond
Kroop tante Sjaan de kamer rond.
De draad zat om de kachelpook
En om de tafelpoten ook.
Het duurde wel een uur of wat
Voordat ze weer een kluwentje had.

Toen ging ze zitten op de bank,
Ze nam twee pennen van de plank,
Ze breide vlug een pannelap
En poesje Noor dacht: dat is knap!
Toen likte ze haar velletje:
Toch was 't een enig spelletje!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Onder de plaatjes staan woordjes. Probeer of je ze na kunt schrijven op de stippellijntjes. Misschien kun je ook het verhaaltje lezen.





kolen

mijnwerkers

Steenkool is pikzwart.
Het zit diep in de grond.
De mijnwerkers hakken
de steenkool uit de grond.
Dat is zwaar werk.
Ze scheppen de steenkool
in een wagen.
Je kunt met steenkool
een warm vuurtje stoken.
Dank je wel, mijnwerkers.
Dank je wel voor het hakken!





kolenwagen

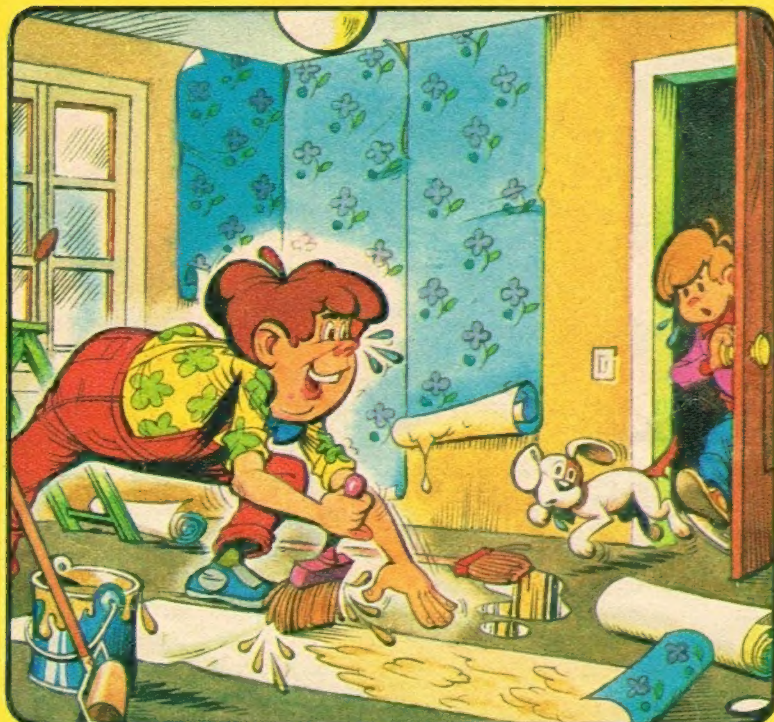
een vuur



OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje





1. „Ik ga vandaag mijn kamer behangen!" roept oom Stuntel vrolijk uit, als zijn neef Heintje met Flap de hond binnenkomt. Dat ziet Heintje zelf ook wel. Waarom zouden er anders rollen behang in de kamer liggen? Met een grote kwast smeert oom de lijm op een stuk behang.



2. „Behangen is heel moeilijk, oom," zucht Heintje. Maar oom zegt: „Ik heb het afgekeken van de behanger. Ik kan het best!" Haastig begint hij het ene stuk na het andere tegen de muur te plakken. Hij wil laten zien hoe goed hij het kan. „Ho! Stop, oom!" roept Heintje. „Dat is fout!"



3. „Wat is fout?" vraagt oom nog. Hij heeft er zelf niets van gemerkt dat hij het behang over het raam heeft geplakt. „O, een ongelukje!" lacht oom, als hij ziet dat het raam achter het behang zit. „Trek jij dat stukje er maar even af, Heintje. Ik ga verder met behangen, hoor!"



4. Oom smeert, plakt en knoeit er vrolijk op los. Hij doet het zo vlug dat Heintje te laat merkt dat nu ook de deur achter het behang verdwenen is. „Oom, waar zit de deur precies?" vraagt Heintje. „Nu moet alles er weer af!" „Niks ervan," zegt oom. „Even denken, hoor!"



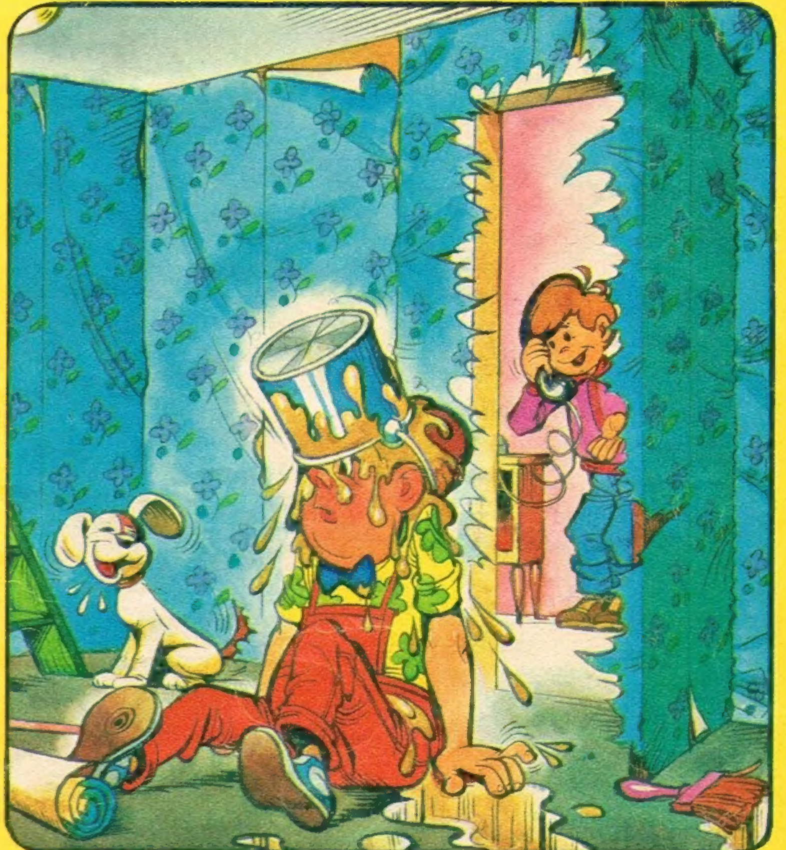
5. „Ik weet het!" roept oom dan. „Je trekt geen behang van de muur, maar je klimt door het raam naar buiten. Dan loop je door de voordeur naar binnen en duwt gewoon de kamerdeur open. Dan gaat het behang vanzelf opzij. Het is gemakkelijk genoeg, als je maar slim bent, neefje!"



6. Heintje schudt zijn hoofd. Hij denkt: dat kan nooit goed gaan. Maar hij weet dat oom nooit naar hem luistert. Daarom doet hij wat oom gezegd heeft. Hij is door het raam naar buiten geklommen en staat nu in de gang om de deur van de huiskamer open te duwen. Een, twee, hup!



7. Met een klap schiet het behang, dat op de deur geplakt zit, los. Beng! Daar vliegt de deur open. Maar ach, toevallig staat juist oom Stuntel achter de deur. Met de grote pot met plaksel in zijn hand. De pot schiet uit ooms hand. „Hola!" roept oom nog, maar het is te laat.



8. De pot met plaksel komt precies op het hoofd van oom terecht. Nu moet oom de hele dag in bad gaan zitten om weer schoon te worden. Heintje gaat gauw de behanger opbellen, want de kamer moet toch echt in orde gemaakt worden. Het lijkt wel of Flap oom uitlacht. Zie je wel?



We wonen allemaa

1. Op een dag, nadat het heel erg geregend heeft, gebeurt er iets ergs met de gele caravan. De auto en de caravan zakken met hun wielen weg in de modder. Er moeten takelwagens aan te pas komen om ze eruit te halen.

2. Papa Zonnemans, opa en oom Wim werken dapper mee. Mama zorgt intussen voor de thee en Marjo heeft met Tippy brood gehaald. „Huil maar niet, alles komt in orde," zegt oma tegen Baby. „Je moet niet bang zijn, hoor!"

Er zijn zes theekopjes in de tekeni



in een gele caravan

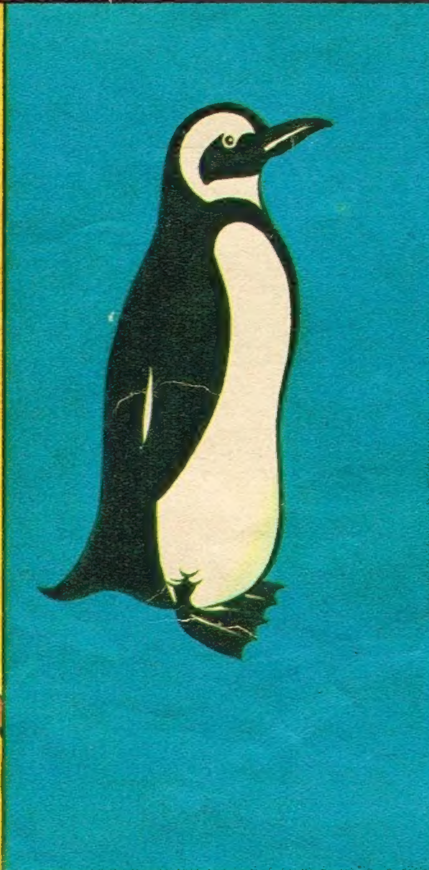
3. Peter kijkt met zijn poesjes vol spanning toe. Ook Loekie en Anja vinden het een mooi gezicht. Maar de stoute tweeling gooit elkaar met modder. De viespeuken! Nee, dan Wiesje, zij plukt katjes voor op tafel. Dat is fijn!

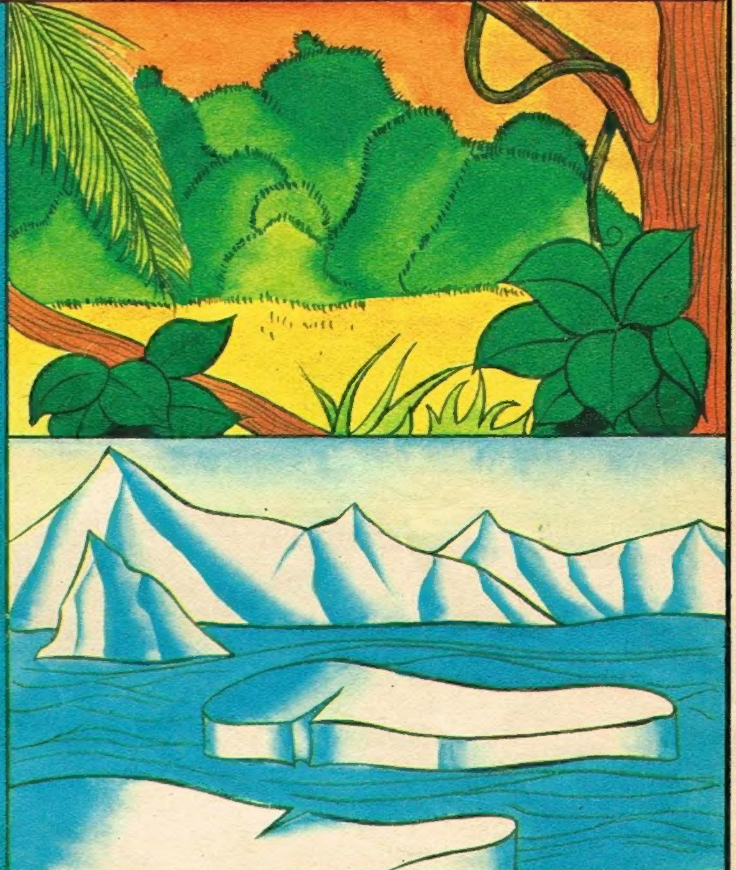
4. Bas verft een hek. Hij houdt meer van verf dan van takelauto's. „De thee is klaar!" roept moeder. „Krijg ik ook een kopje?" vraagt de meneer uit de takelauto. Natuurlijk, hoor! Moeder heeft thee en kopjes genoeg!

verborgen. Kun je ze vinden?

WIE KAN ZEGGEN WAAR IK WOON?





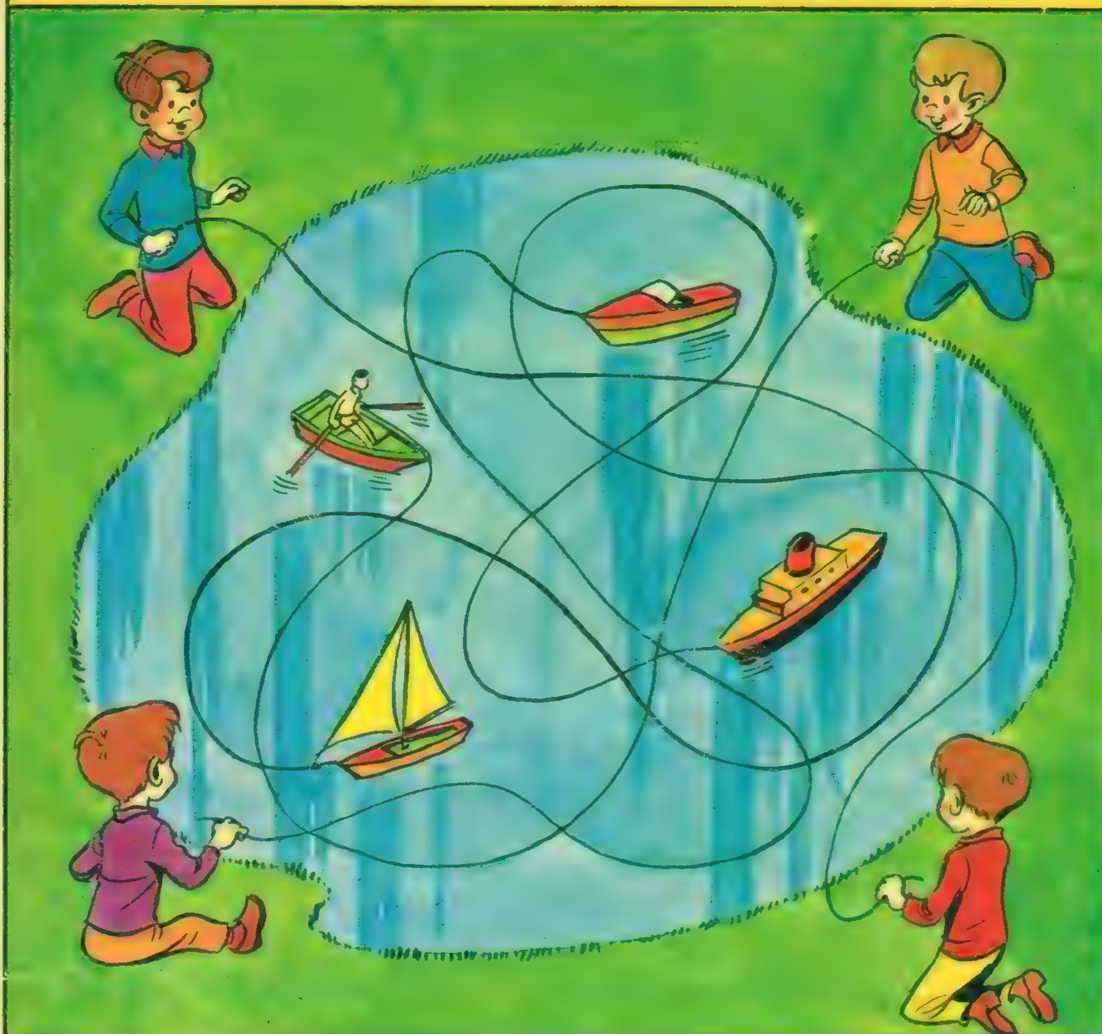


„Ik woon in een warm land," zegt de papegaai. „Daar zijn mooie bloemen en palmbomen." „Ik woon in een land van sneeuw en ijs!" zegt de pinguïn. „Daar is geen boom en geen bloem te zien." Kun je nu op de plaatjes aanwijzen waar de papegaai en waar de pinguïn woont?



Bij Liesje op theevisite. Trek een lijntje over de stippeltjes. Dan krijg je zes mooie kopjes. Kun je in het midden van de tafel zelf een kopje tekenen?

KIJKEN - KLEUREN - KIJKEN



Vier jongens, vier bootjes en een vijver. Als je de lijntjes één voor één volgt, kun je zien wat voor boot elk jongetje heeft.



„Ik wil net zo mooi zijn als mijn broertje!" huilt de rechter paddestoel. Wil jij daarvoor zorgen door hem heel mooi te kleuren?









Vier plaatjes die **bijna** hetzelfde zijn. Toch is één plaatje anders. Goed kijken, dan zie je het zeker!





De prinses op de erwt

Er was eens een prins die wilde trouwen met een prinses.
Maar het moest een echte prinses zijn.
Ze moest er helemaal uitzien als een prinses. Ze moest lopen, eten, drinken, dansen en zingen als een prinses. En ze mocht nooit iets doen dat niet bij een prinses paste.
De prins was dus niet gauw tevreden en het was moeilijk om het hem naar de zin te maken.
Hij reisde het hele land af om zijn prinses te zoeken. Van noord naar zuid, van west naar oost. Maar de prinses die hij hebben wilde vond hij niet. Ze waren geen van allen mooi en lief genoeg naar zijn zin.
Op een avond stak er een vreselijke storm op. Het bliksemde en donderde aan één stuk door en de regen viel in stromen neer.
Plotseling werd er aan de poort geklopt en een van de paleiswachten ging dadelijk kijken wie er in dit noodweer wel op bezoek zou komen.
Voor de poort stond een prinses met haar hofdames. Maar je kon helemaal niet zien dat het een prinses was. Ze droop van de regen en haar gezicht en haar kleren waren vol modder.
,,Wie bent u?'' vroeg de poortwachter.
,,Ik ben een prinses,'' zei het meisje.
Daar geloofde de wachter niets van. Hij haalde de prins erbij.
Die bekeek de bezoekster van top tot teen. Ze was wel erg verwaaid en verregend, maar ze zag er toch nog aardig uit.
,,Blijft u vannacht maar logeren,'' zei de prins.
Toen liet de wachter haar binnen en gaf haar alles wat ze nodig had.
De prins had het vreemde meisje slechts even bekeken, maar toch moest hij steeds weer aan haar denken.
,,Als ze een echte prinses was,'' zei hij tegen zijn moeder, ,,dan geloof ik zeker dat dit het meisje zou zijn, met wie ik zou willen trouwen.''
,,Hoe komen we te weten of ze een echte prinses is?'' zei de moeder van de prins. En ze dacht even diep na.
Toen schoot haar een heel oud middel te binnen, dat ze lang geleden van haar eigen moeder had gehoord.
Ze ging naar de slaapkamer waar de prinses die nacht zou slapen.
In het bed van de prinses legde ze een kleine erwt. Toen liet ze twintig matrassen op de erwt leggen en daarna nog twintig donzen dekens op de matrassen. Daarna liet ze het meisje binnenkomen, wenste haar wel te rusten en ging de kamer uit.
,,Weet u nu of het meisje een echte prinses is?'' vroeg de prins aan zijn moeder.
,,Daarvoor zul je moeten wachten tot morgenvroeg,'' zei de koningin. ,,Morgen zal ik haar vragen of ze goed geslapen heeft op haar twintig matrassen en twintig donzen dekens. Aan haar antwoord zal ik het weten.''
De volgende morgen ging de koningin de slaapkamer van het meisje binnen.
,,Goedemorgen, heb je goed geslapen?'' vroeg ze.
De prinses schudde verdrietig haar hoofd.
,,Ik heb de hele nacht geen oog dichtgedaan,'' zuchtte ze. ,,Er moet iets hards liggen onder de matrassen. Ik heb het gevoel of ik bont en blauw ben.''
,,Nu weet ik dat je een echte prinses bent!'' riep de koningin uit. ,,Alleen een echte prinses kan een erwt voelen prikken in haar rug, als daarop twintig matrassen en twintig donzen dekens liggen.''
Ze riep de prins en de prins nam de vreemde prinses bij de hand.
Niet lang daarna trouwden ze en ze leefden nog lang en gelukkig.



Mevrouwtje



1. Niemand in Mensenland weet dat mevrouwtje Sprokeboom eigenlijk de koningin van Sprookjesland is. Ze weten ook niet dat haar kinderen Pukkie en Wanda sprookjeskinderen zijn. Ze zien er dan ook als heel gewone kinderen uit. Hier zie je ze: Pukkie, Wanda en Doedie de hond.



2. „Het begint te regenen," zegt Pukkie. „Ik voel een druppel op mijn hand. En buurvrouw hangt juist de was aan de lijn. Die zal zo niet droog worden." Doedie gaat voor het tuinhek zitten. Hij wou zo graag gaan wandelen. Maar die twee zijn natuurlijk weer wat anders van plan.



3. „Ik weet best dat de Westenwind een regenwolk hier naar toe geblazen heeft," fluistert Wanda. „Zal ik haar vragen of ze even met die regenwolk wachten wil?" „Ja, joh!" knikt Pukkie. „Vlieg jij naar haar toe. Dan zal ik zorgen dat buurvrouw het niet merkt. Toe maar!"



4. „Mevrouw Knol!" roept Pukkie. „Mijn veter is los, wilt u die even voor me vastmaken?" „Zeker, vent," zegt mevrouw Knol. Ze merkt er niets van dat Wanda achter haar rug de lucht in gaat. Dat is maar goed ook. Anders wist ze meteen dat Wanda toverstreken uit kan halen.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.



Sprokeboom





5. „Nee maar, ben jij Wanda de fee uit sprookjesland?" roept de Westenwind verbaasd uit. „Ik herkende je eerst niet met die meisjeskleren aan." Wanda lacht vrolijk: „Wij wonen een poosje bij de mensen. We foppen ze een beetje. Want we doen net of we gewone mensen zijn. Leuk, hè?"



6. „Dat is een heel avontuur," zegt de Westenwind. „Maar we helpen de mensen ook weleens," vertelt Wanda. „Onze buurvrouw wil zo graag de was drogen. Wilt u de regenwolk even ergens anders naar toe blazen? Als het regent, droogt het wasgoed niet. Dat is vervelend voor buurvrouw."



7. De Westenwind kan zo iets niet weigeren aan Wanda, de kleine fee. Ze wuift Wanda na, als ze naar de aarde terugvliegt. Buurvrouw Knol heeft nét de veter vastgemaakt, als Wanda op de grond staat. Wanda knipoogt tegen Pukkie. Het is voor mekaar, betekent dat.



8. Doedie is reuzeblij als ze eindelijk toch nog gaan wandelen. Buurvrouw Knol is ook blij, want ze ziet dat de regenbui is overgedreven. Maar het blijste zijn Wanda en Pukkie zelf. Het is leuk om de mensen stilletjes een plezier te doen. Wat is het fijn als je toveren kunt!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel.

In Eskimoland is alles heel anders dan bij ons. De huizen zijn gemaakt van ijsblokken. Het zijn andere huizen dan die van ons. Daarom heten ze ook anders. Ze heten iglo's. Bekijk de plaat eerst maar eens heel goed, voor je de vragen beantwoordt.



1. Hoeveel iglo's zie je?



2. Hoeveel ijsberen staan er op de plaat?



3. Tel nu eens de honden!



4. Hoeveel kinderen zijn er?



5. Kun je de sterren tellen?



6. Hoeveel grote Eskimo's zie je?

ANTWOORDEN: 1. vijf; 2. twee; 3. vier; 4. elf; 5. zeven; 6. drie.